

ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

κατόπιν αιτήματος του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης δυνάμει του άρθρου 109 Α παράγραφος 4 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σχετικά με πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για τις νομισματικές ρυθμίσεις στις γαλλικές εδαφικές ενότητες Saint-Pierre-et-Miquelon και Mayotte

(1999/C 127/06)

1. Στις 22 Δεκεμβρίου 1998, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) έλαβε αίτημα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης να εκφέρει τη γνώμη της σχετικά με πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για τις νομισματικές ρυθμίσεις στις γαλλικές εδαφικές ενότητες Saint-Pierre-et-Miquelon και Mayotte [COM(1998) 801 τελικό].
 2. Η αρμοδιότητα της ΕΚΤ να διατυπώνει τη γνώμη της βασιίζεται στο άρθρο 109 Α παράγραφος 4 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (εφεξής καλούμενης «συνθήκη»). Η γνώμη της ΕΚΤ εκδόθηκε από το διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ, σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 5 πρώτη πρόταση του εσωτερικού κανονισμού της ΕΚΤ. Η ΕΚΤ συμφώνησε να ικανοποιήσει το αίτημα του Συμβουλίου και να εκδώσει τη γνώμη της στο πολύ σύντομο χρονικό διάστημα που καθορίζεται στην αίτηση διαβούλευσης μόνο στο πλαίσιο των εξαιρετικών περιστάσεων λόγω της μετάβασης στο ευρώ.
 3. Το σχέδιο απόφασης του Συμβουλίου, το οποίο βασίζεται στο άρθρο 109 Α παράγραφος 4 της συνθήκης, προβλέπει την επέκταση της ζώνης του ευρώ στις γαλλικές εδαφικές ενότητες Saint-Pierre-et-Miquelon και Mayotte. Προβλέπει την καθιέρωση του ευρώ ως νομίσματος των Saint-Pierre-et-Miquelon και Mayotte, την κυκλοφορία του και την ισχύ του ως νόμιμου χρήματος στα εδάφη αυτά. Το σχέδιο απόφασης του Συμβουλίου στοχεύει επίσης στην παραχώρηση δικαιωμάτων και την επιβολή υποχρεώσεων στην ΕΚΤ και στις εθνικές κεντρικές τράπεζες ως αναγκαίο μέτρο για την εισαγωγή του ευρώ στη Γαλλία, και ιδίως στην επιβολή της υποχρέωσης να εκτελούν τα καθήκοντα και τις εργασίες του ευρωπαϊκού συστήματος κεντρικών τραπεζών (ΕΣΚΤ), στον τομέα της νομισματικής πολιτικής, στο Saint-Pierre-et-Miquelon και στη Mayotte.
 4. Τίθεται το ερώτημα εάν το άρθρο 109 Α παράγραφος 4 της συνθήκης παρέχει την κατάλληλη νομική βάση για την επέκταση της εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου σχετικά με την εισαγωγή του ευρώ πέρα από το έδαφος της κοινότητας, καθώς και για την επιβολή στην ΕΚΤ και τις εθνικές κεντρικές τράπεζες της υποχρέωσης να εκτελούν τα καθήκοντα και τις εργασίες του ευρωπαϊκού συστήματος κεντρικών τραπεζών (ΕΣΚΤ), όπως ορίζεται στο κεφάλαιο IV και στο άρθρο 16 του καταστατικού του ευρωπαϊκού συστήματος κεντρικών τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (εφεξής καλούμενο «καταστατικό»), στο Saint-Pierre-et-Miquelon και στη Mayotte. Τα εδάφη αυτά αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της Γαλλίας αλλά δεν ανήκουν στην Κοινότητα. Η συνθήκη, το καταστατικό και το παράγωγο κοινοτικό δίκαιο δεν έχουν άμεση εφαρμογή στα εδάφη αυτά. Για παράδειγμα, το άρθρο 105 παράγραφος 2 της συνθήκης περιορίζει τα βασικά καθήκοντα του ΕΣΚΤ, π.χ. τη χάραξη και την εφαρμογή της νομισματικής πολιτικής, στο έδαφος της Κοινότητας. Επιπλέον, το άρθρο 109 Α παράγραφος 4 θεσπίζει υποχρεώσεις μόνο για ένα τμήμα της Κοινότητας, συγκεκριμένα για τα κράτη μέλη που έχουν υιοθετήσει το ενιαίο νόμισμα. Σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία, αυτά τα υπερπόντια εδάφη έχουν ιδιαίτερο καθεστώς.
 5. Η ΕΚΤ επισημαίνει μια εμφανή αντίφαση μεταξύ των άρθρων 6 και 3 του σχεδίου απόφασης του Συμβουλίου: ενώ το άρθρο 6 υπογραμμίζει ότι η απόφαση του Συμβουλίου απευθύνεται στη Γαλλία, το άρθρο 3 επιβάλλει υποχρεώσεις στην ΕΚΤ και στις εθνικές κεντρικές τράπεζες. Σύμφωνα με τη λογική, ούτε η ΕΚΤ ούτε οι εθνικές κεντρικές τράπεζες δεσμεύονται από αποφάσεις που απευθύνονται στη Γαλλία. Από νομική άποψη, μια απόφαση του Συμβουλίου, η οποία απευθύνεται στην ΕΚΤ και τις εθνικές κεντρικές τράπεζες και αφορά την εκτέλεση των καθηκόντων και των εργασιών του ΕΣΚΤ στον τομέα της νομισματικής πολιτικής εκτός Κοινότητας, είναι ασυμβίβαστη με την ανεξαρτησία της ΕΚΤ και των εθνικών κεντρικών τραπεζών, όπως αναφέρεται στο άρθρο 107 της συνθήκης. Η ΕΚΤ θεωρεί ότι καμία υποχρέωση δεν δύναται να επιβληθεί στην ΕΚΤ και τις εθνικές κεντρικές τράπεζες μέσω απόφασης του Συμβουλίου και συνεπώς προτείνει την ακόλουθη τροποποίηση του άρθρου 3 του σχεδίου απόφασης: «... δύναται να ασκούν ... και να διεξάγουν ...» αντί για «... ασκούν ... και διεξάγουν ...».
 6. Η ΕΚΤ διαπιστώνει με ανησυχία ότι χρησιμοποιείται μια απόφαση του Συμβουλίου για να καθοριστούν ρυθμίσεις βάσει των οποίων τα συγκεκριμένα τμήματα της κοινοτικής νομοθεσίας τα οποία χρειάζεται ή θα χρειαστεί να εφαρμοστούν στο Saint-Pierre-et-Miquelon και στη Mayotte για τη λειτουργία της οικονομικής και νομισματικής ένωσης, θα βρεθούν στη σφαίρα αρμοδιότητας της Γαλλίας και της εθνικής της νομοθεσίας, τη στιγμή που προβλέπεται μόνο η διαβούλευση με την ΕΚΤ και την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Η ΕΚΤ θεωρεί ζωτικής σημασίας την επίτευξη συμφωνίας με την ΕΚΤ και την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων του κοινοτικού δικαίου στη συγκεκριμένη περίπτωση.
 7. Η ΕΚΤ διαπιστώνει με ανησυχία ότι η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προτίθεται να εγκρίνει την απόφαση του Συμβουλίου χωρίς να έχει σαφή εικόνα του μελλοντικού καθεστώτος και ρόλου του Institut d'Emission des Départements d'Outre-Mer (IEDOM) (Εκδοτικό ίδρυμα των υπερπόντιων διαμερισμάτων), που η Γαλλία σκοπεύει να μεταρρυθμίσει έγκαιρα, ώστε να είναι σύμφωνα με τα καθήκοντα που έχουν ανατεθεί στο ΕΣΚΤ βάσει της συνθήκης και του καταστατικού. Η ΕΚΤ υπογραμμίζει ότι όλα τα καθήκοντα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του ΕΣΚΤ πρέπει να εκτελούνται αποκλειστικά από την ΕΚΤ και τις εθνικές κεντρικές τράπεζες.
 8. Η ειδική αυτή περίπτωση των δύο γαλλικών εδαφικών ενότητων δεν πρέπει να δημιουργήσει προηγούμενο για άλλες περιπτώσεις που τυχόν να προκύψουν στο μέλλον.
 9. Η παρούσα γνώμη δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.
- Φραγκφούρτη, 30 Δεκεμβρίου 1998.
- Ο αντιπρόεδρος της
ΕΚΤ
C. NOYER
- Το μέλος της εκτελεστικής
επιτροπής της ΕΚΤ
T. PADOA-SCHIOPPA